

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

9. Consideratio sepulchri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Gregorius Magnus, qui, quanto sublimius occupavit A
solum, tanto clariore sanctitatis enitit radios; hic vi-
gilantissimus pastor sepius ante mortem fuisse mor-
tuus videtur. Siquidem non multo ante obitum, suam
ipse conditionem describens: Me, inquit, amaritudo ani-
mi & asidua exacerbatio, atque podagra molestia sic afficit,
ut corpus meum tanquam in sepulchro siccum sit: unde fit
ut jam raro de lecto surgere valeam.

Epist. ad
Rusticam
patric.

Cosinus Medices, jam morti vicinus, cum à conjuge
interrogaretur, Cur ita clauderet oculos, etiam vigilans,
Respondit: Cuperem eos assuefacere, ut diutius claudi
oculos tunc praesertim claudere, cum eos mortifera vo-
luptas illicit. O claudere & vel sic morere, ne moriaris,
quisquis pudicitiam amat. Sapientissimè suavit Seneca

Optimum
moris ge-
nus quod.

Epist. 27.
initio.

Lucilio: Hoc denique tibi extra diem mortis presta: morian-
tur ante te vitia.

§. 8. A seipso sepulchri.

Epist. 12.
med.

Cel. Rhodi-
gin. lib. 11.
Amiq. 6. 13.

PACUVIUS Tiberii Caesaris procurator in Syria, vino
& epulis tam largiter sibi quotidie parentavit, ut à
cena in cubiculum ferretur, inter famulorum plausus,
qui ad symphoniam velut mortuo istud accinebant:
Vixit, vixit. Quid hoc aliud erat, nisi quotidie seipsum
efferre, & sepelire? Optime Seneca: Hoc, ait, quod ille ex
malà conscientia faciebat, nos ex bonà faciamus, & in som-
num ituri, leti hilarisque dicamus: Vixi. Crastinum si adjece-
rit Deus, leti recipiamus, ille beatissimus est, & securus sui
possessor, qui crastinum sine sollicitudine expectat.

Labiens, quia omnes dicaci ore lacerabat, Rabiens
dictus, eò exolis fuit, ut omnes ejus libri fuerint com-
busti. Non tulit hoc Labienus, nec voluit suo ingenio
superstes esse, sed in monumentum suorum majorum
se iussit deferri & includi: nec tantum finivit ipse se,
sed sepelivit. Itaque Labienus à seipso sepultus est. Sed
plus habet admirationis, *Vivus sepultus, insepultus mortuus.*
Storax Neapolitanus, paucis abhinc annis, homo locu-
ples, delicatus, fastuosus annonae praefectus, cum malà
fide munere suo fungeretur, plebs famis impatiens in
hominem irruit. Ille latebras quaerens in divi Augustini
aede sepulchro sese abdidit: inventus tandem, lapidibus
petitus, & frustillatim discerptus est, adeo ut sanguinem
ejus non pauci lamberent, & ossa desissent sepulchro.
Epitaphium illi hoc scriptum est:

* De prelo,
qui vivus
sepultus, tie-
rum in au-
ras emerit.

Greg. Turo.
lib. 4. hist.

Frame. c. 11.

Vivi sepulchri
sunt 88.

Chrysanthus

& Daria,

S. Marcel-

lus, S. Ca-

stulus, de
quibus vide

Baron.

a Ferdinad.

Castilius in

hist. S. Do-

minici &

ord. Predic.

part. 1. lib. 3.

c. 47. med.

b Rosveid.

lib. 11. mibi

pag. 230.

c Palladius

cap. 13.

Heracles

cap. 32.

d Pet. Mos-

sejus lib. 4.

Epist. 1. mibi

mibi p. 115.

Storax qui vivus subit sepulchrum.

Mirum defunctus caruit sepulchro.

Sed profane sunt haec sepulturae, miscemus sacras. Al-
bertus Magnus avi sui miraculum, deposita ultro Ra-
tisponensi mitrà Coloniā, rediit, ad suae Religionis
eruditam paupertatem. Hic omnium panē rerum me-
moriā, uti ei olim praedictum, amisit. Tam oblivisus
tamen non fuit, quin quotidie fescitissimè meminisset,
sepulturae suae locum accedere, ubi pro seipso ceu mor-
tuo preces funebres & obitus suorum, octoginta
septem annorum senex recitavit.

b S. Severus Ravennas praefectus, vivus conditorium in-
gressus, seque medium collocans inter filiam & ux-
orem, quam cum habuerat, expiravit.

Macarius Romanus collo tenus in terrā stetit sepul-
tus triennio.

c Philoromus Galata presbyter annis sex in sepul-
chris mortuorum habitasse dicitur, ut mortis formi-
dinem superaret.

Seria haec est & admiranda suipsius sepultura, cui
seriam simul & ridiculam attexo.

d Bonziorum in Japonia princeps Combendaxis
nomine, jam maturus avi, seipsum ultro defodit serobe
cubicorum quatuor profunda quadrata formae, hanc
aperiti severissimis verbis veruit, nec enim in praesentia
mori se; post aliquot millies millena millia annorum,
vtrum quendam doctrinae laude praestantissimum in

Japonis regna venturum nomine Mirozu, tum se quo-
que demum è fovea proditum: interea diuturnis la-
boribus sellum corpus velle reficere. Circa ipsius sepul-
chrum lampades complures ardere è variis eò missa
provinciis, faruà prorsus superstitione.

Polemon Laodiceus, Suidā teste, Timocratis phi-
losophi discipulus, Aristidis oratoris magister, cum an-
num ageret quinquagesimum sextum, se ipse in sepul-
chrum conjecit, ob arthritidis cruciatus, inedia solutus.
Cum autem amici & propinqui lugerent cuperentque
sic sepulchrum refodere, dixisse fertur: Date mihi aliud
corpus, & ascendam.

Suidas V.
Polemon.

Sed sanctioris exempli est, quod addo. Duo anacho-
retae in rupe Pterigia prope fluvium habitabant. Ho-
rum alter jam senex obit, à socio sepultus in monte.
Paucis post diebus defuncti senis discipulus ad agrico-
lam, dum is aratrum duceret, descendens: Oro te, mi
frater, inquit, hanc mihi gratiam presta, ligonem ac far-
culum sume, & sequere me praerentem: Non gravatè
securus rusticus, in montem pervenit cum duce. Ana-
choreta sepulchrum senis digito monstrans: Hic, inquit,
fode, dum ego interim oro. Effosso sepulchro finitque
precibus anachoreta complexus agricolam: Ora, inquit,
pro me frater, & vivum se super magistrum suum inji-
ciens, à seipso sepultus, animam efflavit.

Io. Mosch.
in prate spir.
cap. 90.
Rosveid.
lib. 10. mibi
pag. 382.

Mirari haec licet, non item imitari, nisi hac ratione,
quam divinus Paulus ingerens: Mortui estis, inquit, & vita
vestra abscondita est cum Christo in Deo. Optimum est illud
philosophi monitum: LATENS VIVE. Siquidem bene
vixit, bene qui latuit. Hic talis à seipso honestissimè se-
pelitur, & magno suo bono plerumque. Qui notus
nimis omnibus, ignotus moritur sibi. Quietissimè vivit,
quisquis seipsum vivus ita sepelivit.

Coloss. 3.
vers. 3.
Ovid. Crede
mibi, bene
qui latuit,
bene vixit,
& intra
Fortunam
debet quis-
que manere
suam.

§. 9. Consideratio sepulchri.

Terria me Phthiae tempestas laeta locabit:
Dicebat Socrates jam de morte suā praefagens,
& verè. Phthia hic civitatem non aliam significat, nisi
illam quam in lignea turri jacentes subimus & supini,
hoc est, sepulchrum, quod quiddam spirat, properat.
De magno Macedonum Rege Alexandro vetus poeta
cecinit:

Cum tamen à sigillis munitam intraverit urbem,
Sarcophago contentus erit. Mors sola fatetur
Quantula sint hominum corporiscula

Juvenal.
sat. 10.
vers. 1732.

Nulla domus nostra, tam verè nostra est atque se-
pulchrum. Hoc beatus Jacoponus vir tam religiosus nostra est
sepulchrum. Quam faceret reipsa sic docuit. Civis Tudertinus par-
pullorum gallinaeorum emerat; domum missurus for-
tè Jacoponus in foro conspicit, ad quem versus: Quae-
so te, inquit, hanc mihi gratiam grauficare, & hos pul-
los domum meam defer: sed cave mihi imponas. Jaco-
ponus excipiens: Tu verò mihi fide, ait, domum tuam,
uti jubes, hos deferam. Et rectà in templum S. Fortu-
nati abit, ubi civis illius sepulchrum fuit. In hoc Jaco-
ponus pullos, ut potuit, abcondit. Civis domum rever-
sus, primo ingressu de pullis quaerit, domestici omnes
negare, se quiddam horum vidisse. Ita in forum re-
currit civis, conspectoque Jacopono: Nimirum hoc
verebar, ait, ne faceres quod solus, & mihi illaderes:
sed dic ubi pulli mei sunt? Huic Jacoponus: Domum
tuam, inquit, detuli prout iusseras. Atqui, ait civis, do-
mesticorum nullus id fatetur te fecisse. Hic Jacoponus:
Veni mecum, ait, virorum optime, & vel oculis tuis
fidem faciam. In templum ergo hominem deducit ad
notissimum sepulchrum, & sepulchrali saxo nonnihil
levato: Amice mi, ait, Nunquid non tua haec est domus?
Civis negare non ausus, & pullos recepit, & animum
optimis cogitationibus imbutum. Jobus ergo verissimè
dixit: Scio, quia mori trades me, ubi constituta est domus
omni viventi.

§. 10. Testa-